

Fekete István életrajza

1900. január 25.: Fekete Árpád tanítómester és Sipos Anna első gyermekeként megszületik a Somogy megyei Göllén.

1900-1910: Göllén nevelkedik, itt végzi el az elemi iskola első négy osztályát. Apja vasszigorral neveli, édesanyja és nagyanyja szeretettel és melegséggel ellensúlyozva ezt, nagy hatást gyakorolnak rá. Barátai mezítlábas parasztyermekek, akikre meleg szívvvel emlékezik később írásaiban. Apja foglalkozása (iskolamester) folytán „Mestörpista” a beceneve. Az iskola börtön számára, a határban, az erdők-mezők-nádasok világában érzi igazán jól magát. Három leánytestvére születik.

1910-ben család a gyermekek kellő fokú iskoláztatása céljából Kaposvárra költözik. Itt előbb gimnáziumba, majd polgári fiúiskolába, ezután felsőkereskedelmi iskolába jár. A városi életet nehezen szokja meg, szíve-lelke visszavágyik Göllére.

1917-ben besorozzák, **1918-ban** hadiérettségit tesz, majd káplárként szolgál.

1923-1926: felveszik a debreceni Gazdasági Akadémiára, de az első félév elvégzése után átiratkozik a mosonmagyaróvári Magyar Királyi Gazdasági Akadémiára, ahol 1926-ban mezőgazdászként végez.

1926-1929: a Baranya megyei Bakócára, gróf Mailáth György birtokára kerül segédtisztnek. Itt ismeri meg Piller Editet, akivel 1929. december 12-én házasságot köt.

1930-1941: Ajkára költözik, ahol Nirnsee Ferenc birtokán kap vezető gazdatiszti állást. Élete itt teljeseedik ki: megszületnek gyermekei: Edit (1930) és István (1932). Munkája során fellendül a birtok, országos hírnévre tesz szert, mind a növénytermesztés, mind az állattenyésztés terén. Az ajkai évek alatt már íróként is országosan ismertté válik.

1940-ben beválasztják a Kisfaludy Társaságba, melybe a kor jelentősebb és legnagyobbinak tartott írói, költői, irodalomtörténészei, esztétái, kritikusai és műfordítói tartoztak.

1941-ben a család Budapestre költözik; a Földművelődésügyi Minisztériumban kap állást, emellett elbeszéléseket, regényeket, színdarabokat és forgatókönyveket ír nagy sikerrel. Közeli barátságba kerül a legnagyobb magyar vadászírókkal, mint gróf Széchenyi Zsigmond és Kittenberger Kálmán, valamint az író Wass Alberttel, az író-színi rendező Csathó Kálmánnal.

1946-1955 a kommunista diktatúra kezdetétől fogva kegyvesztett lesz. Műveit nem adják ki, az ÁVÓ üldözi, egy ízben súlyosan bántalmazza. 1949-ben elveszti munkáját, két évig alkalmi munkából tartja el családját. 1951-ben tanári álláshoz jut a kunszentmártoni Halászmesterképző Iskolában. Egész életében nyíltan vallotta istenhitét, világnézeti és erkölcsi hovatartozását. 1950-ben, a Rákosi-korszak legvéresebb időszakában lakásába

befogadta a Szent Ferenc Leányai apácarend „kápolnáját”. A Jézus Szíve-kápolna mai napig a villában található.

1955-1970: 1955-ben megjelenik a Halászat című tankönyve, ezután sorban jelenhetnek meg művei. 1960-ban József Attila díjat kap, Tüskevár című regényéért. 1970-ben, hetvenedik születésnapjának méltó megünnepléseként megkapja a Munka Érdemrend arany fokozatát. Ezen év június 23-án hunyt el Budapesten, június 25-én a Farkasréti Temetőben temették el.

A végső nyugalmat azonban szeretett szülőfalujában, Göllén találta meg, hiszen gyermekei kezdeményezésére 2004. augusztus 14-én hamvait újratemették Göllén, mert – mint fia idézte – „...egyedül Göllén érezte jól magát...”.

Fekete István irodalmi munkássága

Fekete István, Jókai Mór mellett minden idők legolvasottabb magyar írója. Számos elbeszélés, novella, ifjúsági regény és állattörténet szerzője és az egyik legismertebb vadászíró.

Valamennyi művét áthatja a természetszeretet, a szilárd keresztény világnézet és erkölcsi hovatartozás, az egyszerű emberek iránti szeretet és tisztelet, általában a humánus, és egyfajta nyugodt derű.

Írni nyolc éves korában kezdett Göllén. Első verse egy rövidke költemény a békéről, 1916-ban megjelenik a Zászlónk című diákújságban. Nem tanult író, hanem született tehetség. Diákévei után katonasorban és akadémistaként is írogatott. Ezek az írások csak rövid vázlatok voltak. Első felnőtt írásai rövid lélegzetű megfigyelések elsősorban a vadászat, vadgazdálkodás témaköréből, amelyekkel, mint gyakorló gazdatiszt találkozik a mindennapi munkája során. Ezeket a Nimród vadászujság szerkesztőjének, Kittenberger Kálmánnak küldi el, aki megjelenteti azokat. Ettől fogva Kittenberger – felismerve tehetségét - biztatja az írásra, és ébreszti rá arra, hogy tudása, mondanivalója érték, amit másokkal is meg kell osztani. Első cikkét a Nimródban újabbak követik, majd hamarosan az Új idők című újság is közli írásait.

1936-ban a Gárdonyi Géza Társaság történelmi regény pályázatát hirdet. Ekkor írja meg a Koppányi aga testamentumát. Ez volt első könyve és rögtön a pályázat első helyezettje lett.

1939-ben a Királyi Magyar Egyetemi Nyomda magyar nemzeti szellemiségű regény pályázatán, melyre összesen 193 író küldte be pályaművét, a Zsellérek című regénye kapta a 3000 pengős első díjat.

1940-ben beválasztják a Kisfaludy Társaságba, melybe a kor jelentősebb és legnagyobbnak tartott írói, költői, irodalomtörténészei, esztétái, kritikusai és műfordítói tartoztak.

A 40-es évektől korának egyik legsikeresebb írójának számít. Regényei, elbeszélései, színdarabjai és film forgatókönyvei egyaránt sikert aratnak.

1945 után a háború átélt borzalmai, a túlélés és újrakezdés nehézségei alkotói munkájára is rányomják bélyegüket. Miután egész életében nyíltan vallotta istenhitét, világnézeti és erkölcsi hovatartozását, nemzeti érzését és hazaszeretetét, a kommunista diktatúra üldözi. Mellőzik az író, évekig nem adják ki műveit. 1955-ben törik meg a jég, amikor kiadják a Halászat című tankönyvét. Bár ezután sorban jelenhetnek meg művei, igyekeznek munkásságát kicsinyíteni, ifjúsági írónak beállítani. Ekkor születnek – illetve kerülnek kiadásra – legismertebb művei; Kele (1955), Lutra (1955), Tüskevár (1957), Bogács (1957), Téli berek (1959), Vuk (1965), Hú (1966), Ballagó idő (1970).

Alkotói munkásságát élete alkonyán újra a legmagasabb szinten ismerik el; 1960-ban József Attila díjat kap, Tüskevár című regényéért, 1970-ben pedig megkapja a Munka Érdemrend arany fokozatát.

Halálától napjainkig népszerűsége töretlen, folyamatosan adják ki újra és újra könyveit. Több regényét sikeresen megfilmesítették (Tüskevár, Bogács, Lutra), Vuk, a kisoroka pedig világszerte ismert mesehőssé vált.

Természetszeretetéből fakadó és szakértő megfigyeléseire alapozott csodálatos természetleírásai, humánuma, keresztény világnézete, finom humora és öniróniája, valamint az írásaiból sugárzó optimizmus egészen sajátos hangulatúvá varázsolják műveit. Munkásságának további nagyszerűsége, hogy írásai valamennyi korosztálynak szólnak, fiatalok és felnőttek egyaránt olvassák műveit.